

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/35/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519200731
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1519200731.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Michaely Královej a členov senátu: JUDr. Nadeždy Wallnerovej a JUDr. Ivany Jahnovej v právnej veci navrhovateľa: U. Z., B. J. XX.XX.XXXX, O. X.: H. X, X., proti oprávnenému z výživného: U. T., B. J. XX.XX.XXXX, O. X.: B. XX, V., o návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa, o odvolaní oprávneného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 13. augusta 2019, č. k. 7Pc/3/2019 - 61, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 13. augusta 2019, č. k. 7Pc/3/2019 - 61 vo výroku II, o uložení povinnosti zaplatiť navrhovateľovi 3.125,- eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku potvrdzuje.

II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava V rozsudkom zo dňa 13.08.2019 č. k. 7Pc/3/2019 - 61, zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa U. Z., B. XX.XX.XXXX W. L. U. U. T., B. XX.XX.XXXX, určenú rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 11.06.2015, sp.zn. 7C/485/2014, počnúc dňom 16.04.2018. O trovách konania rozhodol v zmysle § 52 C.m.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení uviedol, že návrhom doručeným konajúcemu súdu dňa 18.02.2019 sa navrhovateľ domáhal počnúc dňom 16.04.2018 zrušenia jeho vyživovacej povinnosti voči synovi U., B. XX.XX.XXXX, ktorá mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 11.06.2015 sp.zn. 7C/485/2014. Svoj návrh odôvodnil tým, že syn je plnoletý, od mesiaca apríl 2018 je zamestnaný a má pravidelný príjem, a teda nie je výživou na neho odkázaný. Žiadal vrátiť výživné, ktoré syn od neho neoprávnené poberal od apríla 2018 do mája 2019. Oprávnený z výživného s návrhom na zrušenie vyživovacej povinnosti súhlasil. Nesúhlasil s vrátením spotrebovaného výživného, resp. navrhol, aby ho súd zaviazal na plnenie v primeraných splátkach.

3. Súd prvej inštancie návrhu vyhovel a s poukazom na § 62 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči plnoletému synovi zrušil ku dňu 16.04.2018, keď mal z vykonaného dokazovania v rámci skutkového stavu preukázané, že zákonné podmienky pre zrušenie vyživovacej povinnosti v danom prípade sú splnené. Zo skutkového stavu vyplynulo, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 11.06.2015 bola navrhovateľovi určená vyživovacia povinnosť voči synovi vo výške 250,- Eur mesačne. Túto vyživovaciu povinnosť si navrhovateľ doposiaľ plnil. Súd prvej inštancie mal ďalej preukázané, že syn navrhovateľa uzatvoril pracovný pomer od 15.04.2018, navrhovateľ napriek tejto skutočnosti si naďalej pravidelne plnil svoju vyživovaciu povinnosť a platil oprávnenému výživné vo výške 250,- Eur mesačne až do 30.06.2019. Oprávnený oznámil

navrhovateľovi listom zo dňa 09.04.2019, že nepožaduje od neho ďalšie výživné, pričom výživné od mája 2019 navrhovateľovi vrátil. Navrhovateľ preto žiadal, aby mu oprávnený vrátil výživné, ktoré poberal od 16.04.2018 do 30.04.2019 v celkovej výške 3.125,- Eur. Súd prvej inštancie s poukazom na § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že nakoľko navrhovateľ od 16.04.2018 plnil bez právneho dôvodu, vzniklo na strane plnoletého syna bezdôvodné obohatenie vo výške 3.125,- Eur (výživné mesačne po 250 Eur od 16.04.2018 do 30.04.2019, $12,5 \times 250 = 3.125$) a z týchto dôvodov ho súd zaviazal na zaplatenie 3.125,- Eur navrhovateľovi, pričom mu poskytol dlhšiu lehotu na plnenie a to 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

4. Súd prvej inštancie neakceptoval požiadavku oprávneného na plnenie v splátkach, nakoľko v konaní nepreukázal, že to odôvodňuje jeho finančná situácia. Z listinných dôkazov mal preukázané, že oprávnený je vlastníkom nehnuteľnosti - bytu na Nemocničnej 17 v Humennom, motorového vozidla zn. Audi, v roku 2019 absolvoval na 3 - mesačný pobyt v USA, ktorý tiež vyžadoval nemalé finančné prostriedky, preto dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na plnenie v splátkach. Zohľadnil pri tom aj tú skutočnosť, že plnoletý syn mal vedomosť o tom, že výživné od otca poberá od apríla 2018 neoprávnene, a napriek tomu oznámil otcovi až 09.04.2019 (po výzve súdu na vyjadrenie sa k návrhu otca na zrušenie výživného), že ďalšie výživné od neho nepožaduje.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti výroku II (povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 3.125,- Eur do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku) podal oprávnený v zákonnej lehote odvolanie, z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, keď namieta, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhuje odvolaciemu súdu v napadnutej časti rozsudok zmeniť tak, že zaviazá oprávneného na zaplatenie 3.125,- Eur navrhovateľovi v mesačných splátkach po 160,- Eur až do vyrovnania, pod hrozbou straty výhody splátok s tým, že prvú splátku zaplatí do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Oprávnený má za to, že výrok súdu prvej inštancie, ktorým ho zaviazal k zaplateniu sumy 3.125,- Eur v celosti bez možnosti plnenia v splátkach do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, je nesprávny. Nesúhlasí s právnym názorom súdu prvej inštancie v časti posudzovania jeho žiadosti o možnosť plnenia v splátkach, že nepreukázal zlú finančnú situáciu. Je pravdou, že toho času vlastní nehnuteľnosť zapísanú na LV č. 5985 k.ú. Humenné, avšak súd prvej inštancie mal zobrať do úvahy, že nehnuteľnosť nadobudol darovaním od svojej matky, ktorá znášala i znáša všetky náklady spojené s jej užívaním, keďže v súčasnej dobe oprávnený nemá žiaden príjem a je evidovaný ÚPSVaR v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Ďalej uviedol, že v časti vlastníctva OMV zn. AUDI súdu prvej inštancie vo svojom vyjadrení preukázal, akým spôsobom nadobudol vozidlo (kúpnu cenu zaplatila matka), pričom zároveň zdôraznil, že dňa 31.05.2019 bolo vozidlo prevedené v evidencii motorových vozidiel na nového vlastníka, a teda v čase vydanie rozsudku ho nevlastnil. Čo sa týka jeho 3-mesačného pobytu v USA, všetky náklady s tým spojené znášala blízka rodina, na pozvanie ktorej tam cestoval ako turista, čo je opätovne v rozpore s názorom, ktorý prijal konajúci súd prvej inštancie.

6. Navrhovateľ odvolanie oprávneného považuje za účelové, podané len za účelom oddialiť splnenie povinnosti vrátiť bezdôvodné obohatenie. Má za to, že súd prvej inštancie správne zistil a odôvodnil rozsudok a to aj čo do dôvodu nepovolenia splácania dlhu v splátkach. Aj napriek tomu, že plnoletý syn je v súčasnosti nezamestnaný, má dostatok finančných prostriedkov a majetok, z ktorých je schopný dlh splatiť v určenej lehote 30 dní. Je evidentné, že robí účelové rozhodnutia, ktoré majú preukazovať jeho údajnú nepriaznivú finančnú situáciu a to napr. predaj auta v priebehu konania, skončenie pracovného pomeru. Plnoletý syn získal finančné prostriedky predajom motorového vozidla Audi a tiež je vlastníkom bytu v Humennom. Jeho tvrdenia, že mu finančne vypomáha rodina a to aj čo sa týka cesty do USA sú účelové a ničím nepreukázané. Aj keď je syn oficiálne nezamestnaný, má nejaký „bočný „ príjem, ktorý mu umožňuje okrem základných výdavkov na život (min. 250,- Eur), platiť úver, telefón, televíziu a iné, v hodnote cca 250,- Eur mesačne, pričom je evidentné, že tento „príjem“ by mu podľa jeho návrhu umožňoval ešte splácať aj dlh 160,- Eur mesačne. Nakoľko plnoletý syn podal odvolanie, o ktorom sa pravdepodobne nerozhodne v lehote 30 dní, má dostatok času do rozhodnutia odvolacieho súdu na to, aby si na zaplatenie dlhu našetril a tento uhradil jednorazovo. Navrhovateľ navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako správny.

7. Na vyjadrenie navrhovateľa plnoletý syn uviedol, že podané odvolanie je dôvodné a naďalej trvá na tom, že v napadnutej časti súd prvej inštancie pochybil, ak pri zistenom skutkovom a právnom stave veci ho zaviazal k zaplateniu žalovanej sumy v plnej výške bez povolenia mesačných splátok. Má za to, že vysvetlil a zdokladoval svoje majetkové pomery resp. preukázal, že nie je v jeho možnostiach

a schopnostiach v súčasnej dobe zaplatiť navrhovateľovi požadovanú sumu v plnej výške tak, ako rozhodol súd prvej inštancie. Nemožno súhlasiť s tvrdením navrhovateľa, že povolením splátok dôjde k zásahu do jeho práv. Plnenie mu bude uhradené len s tou podmienkou, že to bude v dlhšom časovom období. Plnoletý syn na obranu uviedol, že z objektívnych dôvodov je bez akéhokoľvek pravidelného mesačného príjmu a ak bude zaviazaný k zaplateniu plnenia v plnej výške, bude vystavený riziku možného exekučného konania. Plnoletý syn potvrdzuje skutočnosť, že hráva aktívne hokej za HC 19 Humenné v 2. Lige, avšak ako amatér bez nároku na odmenu, t.j. nemá podpísanú žiadnu zmluvu s HC 19 Humenné, o.z., na základe ktorej by mu vznikol nárok na odmenu. Za týmto účelom predložil odvolaciemu súdu prehlásenie HC 19 Humenné, o.z. zo dňa 15.11.2019.

8. V duplike navrhovateľ uviedol, že plnoletý syn uvádza len jeden subjektívny dôvod, že je bez pravidelného príjmu, že je bez práce, pričom je to mladý, zdravý, študovaný človek, ktorý ak by chcel, prácu by si našiel. Podľa jeho vyjadrenia, celé dni a týždne trávi hraním amatérskeho hokeja, teda hraním zadarmo, čomu možno len veľmi ťažko uveriť, keď je všeobecne známe, že aj napr. hráči 4. ligy vo futbale dostávajú za hranie nejaké odmeny. Hranie amatérskeho hokeja vo veku 25 rokov, možno považovať za hobby, nie za prácu a je evidentné, že si prácu aktívne nehľadá. Ak je schopný trénovať pravidelne hokej a aj ho hrať, je schopný aj pracovať, hoci aj manuálne, avšak len ak by o to mal záujem. Navrhovateľ má za to, že jeho plnoletý syn vedie záhaľčivý život a jeho záujmom je nevrátiť to, čo prijal neoprávnené. Ak by mal skutočný záujem splatiť dlh v splátkach, tak by už od podania návrhu, alebo od vynesenia rozsudku okresným súdom v splátkach aj niečo zaplatil podľa svojich možností. Nezaplatil však doteraz nič.

9. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil (§ 378 C. s. p., § 219 ods. 3 C. s. p.). O termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli účastníci upovedomení zákonným spôsobom.

10. Na základe odvolania je predmetom odvolacieho konania výrok II rozsudku a to, čo do lehoty určenej na zaplatenie neoprávnené poberaného výživného v sume 3.125,- eur. Súd prvej inštancie stanovil oprávnenému z výživného na zaplatenie tejto sumy 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Oprávnený z výživného v odvolaní namieťa, že preukázal v konaní pred súdom prvej inštancie, že jeho majetkové pomery neumožňujú uhradiť dlžnú sumu jednorázovo a žiadal, aby súd prvej inštancie mu uložil splácať dlžnú sumu v splátkach vo výške 160,- eur mesačne. Odvolací súd sa teda zaoberal tým, či sú tu dané dôvody na uloženie platenia dlžnej istiny v splátkach.

11. Podľa ust. § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Lehota na plnenie je stanovená na tri dni po právoplatnosti rozhodnutia. Zákon pripúšťa v odôvodnených prípadoch túto lehotu predĺžiť. Dlhšiu lehotu môže súd stanoviť len v odôvodnených prípadoch, teda podľa okolností prípadu, napríklad podľa sociálnej a rodinnej situácie, zdravotného stavu osoby, ktorej sa ukladá povinnosť a pod. Zákon hovorí o predĺžení lehoty a nie možnosti platiť v splátkach, avšak extenzívnejším výkladom, by sa dalo dospieť k záveru, že aj uloženie platenia dlhu v splátkach je formou predĺženia lehoty na plnenie.

12. Vzhľadom na vykonané dokazovanie a zistený skutočný stav veci, súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu správne rozhodol, keď uložil oprávnenému z výživného zaplatiť dlžnú sumu v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Už táto súdom prvej inštancie daná lehota je lehotou značne dlhšou, ako je stanovená bežná lehota na plnenie. Je teda zrejmé, že súd prvej inštancie zohľadnil, že na strane oprávneného sú isté dôvody, ktoré znamenajú dôvodnosť poskytnutia dlhšej lehoty na plnenie. Teda súd prvej inštancie sa zaoberal návrhom oprávneného na umožnenie mu platiť dlh v splátkach, resp. v inej lehote ako je štandardná. Súd prvej inštancie riadne odôvodnil, prečo nepovažoval za dôvodné uložiť uhradiť dlh v splátkach a odvolací súd sa s týmto odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje. Len skutočnosť, že odporca je od 30.08.2019 nezamestnaný, hoci je schopný sa sám živiť, je schopný výkonu práce, nemôže byť samo o sebe dôvodom na úhradu dlhu v splátkach. Odvolací súd zdôrazňuje aj, že oprávnenému nič nebránilo oznámiť navrhovateľovi skôr, že už je schopný sa sám živiť a nie po roku. Oprávnený z výživného si bol vedomý toho, že poberá výživné od apríla 2018 od otca neoprávnené

a mohol riešiť túto situáciu skôr. Nie je bez významu ani tá skutočnosť, že oprávnený z výživného od rozhodnutia súdu prvej inštancie dobrovoľne nezačal platiť splátky ako navrhuje v odvolaní, hoci do výšky dlhu sa neodvolal, a teda dlžná istina je mu známa. Odvolací súd nevidí žiaden relevantný dôvod, aby došlo ku zmene rozhodnutia súdu prvej inštancie, čo do určenia lehoty na plnenie, keď už súd prvej inštancie majetkové pomery oprávneného z výživného vyhodnotil a dospel k záveru, že je dôvodné poskytnúť mu dlhšiu lehotu na plnenie, avšak nie je dôvodné uložiť dlh platiť v splátkach. Podľa názoru odvolacieho súdu je takýto záver súdu prvej inštancie vecne správny. Uloženie platenia dlhu v splátkach môže byť použité iba výnimočne. V danom prípade takáto výnimočnosť absenteje.

13. Odvolací súd záverom uvádza, že z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument účastníka nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.09.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike /sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.09.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.06.2009, sp.zn. 5 M Cdo 8/2008).

14. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

15. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 422 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).